

(א) ב"מ ית, ט) (ע' מוס' לקמן כת, ד"ה מלאו], (ג) ב"מ ית, (ד) שם כ, (ה) [לשון שלילה הוא ע"י מוס' ב"ב קטב: ד"ה מיק], (ו) שם, (ז) ב"מ ית: [כל הענין עד תוס'], (ח) [כמונות פח:], (ט) [דף פ': ד"ה עד],

פסקי רי"ד

יוחנן שטר שלהו בו ופרעו אינו חוזר ולזה בו שהרי כבר נמחל בשבדור טעמא דנבחל שעבודו אבל לשוקיא לא חיישין עיין בפרק האשה שנחאלמנה (כא:):
מתני' המביא גט ואבד ממנו אם מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול מצאו בחפיסה או בדלוסקמא כשר, פ"י השליח שהיה מביא הגט נאבד ממנו אם מצאו בארץ לאלתר כשר ולא חיישין שמא מאחר נפל ואין זה שלו דכיון שלאחר מצאו ליכא למיחש ולקמן מפ"י כיצד הוי [לאלתר]: שלא לאלתר פסול דאיכא למימר מאחר נפל וגט אחר הוא זה ואיקרי מילתא שהיו שמותיהן שרים והשליח אין לו בו טביעות עין, ואם מצאו בחפיסה או בדלוסקמא שהן כליו ומכיון בטביעות עין אנ"פ שאינו מכיר הגט כשר שמי היה משים הגט הזה בין כליו וביראי שלו הוא, או אם מכירו כשר ואו אי קתני שאנ"פ שסבצאו בארץ אם מכיר שיש לו טביעות עין כשר אי נמי יש לומר האי פשיטא שאם מכיר הגט בטביעות עין שכשר הוא ומאי אתא לאשמעי' אלא אם מכירן ונאחפשה ודלוסקמא קאי וה"ק אם מכירן שהוא שלו או כשר ואם לאו פסול דשבו של אחר הן ואנ"פ שיש לו בהן סימנין אסימנין לא סמיכין אלא בטביעות עין, ורמינהו מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים דייחיקי מתנה ושבוירי הוי זה לא יחזיר שאני אומר כתובין הוי וגמלך עליהן שלא ליתנן הא אמר תנו נותנים ואפי' לזמן מרובה, פ"י דייחיקי היא מתנה ש"מ ומתנה היא מתנה בריא ואין חושש המתנ אלא שמא גמלך עליהן שלא ליתנן הא אמר תנו וכר ולא אמרי' שמא אינו זה ומאחר נפל ומתני' מאו חיישין: אמר רבה לא ק' כאן במקום שהשיירן מצויות כאן במקום שאין השיירות מצויות פ"י מתני' מיירי במקום שהשיירות מצויות ומש"י איכא למיחש שמא מאחר נפל ומתני' דהתם מיירי במקום שאין השיירות מצויות ומשום הכי ליכא למיחש שמא מאחר נפל, ואפי' במקום שהשיירות מצויות והוא שהוחזק שני יוסף בן שמעון בעיר אחת התם חיישין שמא מאחר נפל ולשם ההוא יוסף בן שמעון איכותב וגם שמות נשותיהן נמי בחזקת שהן שרין אבל מטמא לא חיישין דלמא איקרי שמותיהן שרין ואנ"פ שהוא במקום שהשיירות מצויות כשר (והרב אומר אנ"פ שלא בחזקת שמות נשותיהן שרין הואיל והוחזקו שני יוסף בן שמעון פסול, פ.)

^[1] ועי' ברא"י: בשולי ה"קף דף יג:

מתני' ואם לאו פסול, שמא מאחר נפל ואין זה שלו: מלאו

בחפיסה, כלי ויש סימן בכלי שהוא שלו: אם מכירו כשר, מילתא בלנפי נפשיה ואו או קתני או שמכירו ואפי' מלאו בכל מקום כשר:

גב' דייסיקי, לוואת שכ"מ, דא תהא למיקם ולהיות: **מסנות**, מתנת

מתני' ^(א) המביא גט ואבד הימנו מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול ^(ב) מצאו בחפיסה או בדלוסקמא אם מכירו כשר: **גב'** ורמינהו ^(ג) מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים דייחיקי מתנות ושבוירן הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובין היו וגמלך עליהן שלא ליתנן הא אמר תנו נותנין ואפי' לזמן מרובה אומר רבה לא קשיא יכאן במקום שהשיירות מצויות כאן במקום שאין השיירות מצויות ואפילו במקום שהשיירות מצויות והוא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת דאי לא תימא הכי קשיא דרבה אדרבה ^(ד) דההוא גיטא דאישתכח בי דינא דרב הונא והוה כתיב ביה בשוירי מתא דעל רכיס נהרא ואמר רב הונא ^(ה) חוששין לשני שוירי * ואמר ליה רב חסדא לרבה פוק ועיין בה דלאורתא בעי לה מינך רב הונא * נפק דק ואשכח דתנן ^(ו) כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר והא בי דינא דרב הונא דכמקום שהשיירו' מצויות דמי וקא פשים יחזיר אלמא אי הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת אין ואי לא לא עבר רבה עובדא בההוא גיטא דאישתכח בי כיתנא בפומבדיתא כשמעתיה איכא דאמרי בדוכתא היכא דתרו כיתנא ואף על גב דהוחזקו דלא שכיחן שיירתא ואיכא דאמרי בדוכתא דמוכני כיתנא והוא שלא הוחזקו ושכיחן שיירות רבי זירא רמי מתני' אברייתא ומשני תנן המביא גט ואבד הימנו אם מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול ^(ז) ורמינהו ^(ח) מצא גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה הא בזמן

מי המשרה שורין שם פשתן ואין שיירות מצויות שם והחזירו ואנ"פ שהוחזקו שנים בלכות העיר בלכות השם: **ואיכא דאמרי היכא דמוכני כיתנא**, בשוק ששיירות מצויות והחזירו לפי שלא הוחזקו: **מודה**, שאומר ליתנו לה: לא לזה ולא לזה, לבצעל לא יחזיר שמא כבר נתנו לה וממנה נפל וכשיבא לידו יחזיר אחר עדי מסירה ועידו גירשה וכשתמצע כתובתה יחזיר עמו כמובא גובה כתובתה והייצוגי לפרוע ונתנו לי את הגט כדי שלא תחזור ותגבה ולאשה לא יחזיר שמא תינשא זו: **איכא**

פירוש שממנה נפל ^(א) סבורים לקוחות שז"ד מאמינים לו שמשנכתב בא לידה וטעו טפי ולא יאמרו אייתי ראיה ואי"ת והיכ רמי ר' זירא מצרייתא אפי' לזמן מרובה לפי' קמא הא לאלתר נמי אינטריך לאשמועינן דיחזיר למ"ד דיש לבצעל פירות עד שעת נתינה דלא חיישין לשמא כתב בניסן כו' וי"ל דנמנאל לאלתר לא שייך לאקשויי הכי דלמלא ביום שנכתב איירי אבל אי איירי לזמן מרובה אפי"ג דכשתעבור שיירא ותשרה קרוי זמן מרובה מ"מ זמן מרובה משמע בכל ענין לא שגא בלכותו יוס' לא שגא אחר כמה ימים וכי פריך לקמן אתר' ירמיה מאי למימרא הוה מני לשנויי דלא חיישין לשמא כתב בניסן כו' אלא דעדיפא משני אפילו למלא דלמר אין לבצעל פירות משעת חתימה: **באן במקום שאין השיירות מצויות**, ואי"ת ואמאי לא משני איפכא אידי ואידי במקום שהשיירות מצויות כאן שהוחזקו וכאן של הוחזקו והוה ניחא דהוה מוקמינן ההיא דמנא גיטי נשים בשיירות מצויות דומיא ^(א) דמעשה ב"ד דאיירי בשהשיירות מצויות ולא הוחזקו דכמוכח בסמון ^(ב) וי"ל דההיא עובדא דבסמון ^(ג) הוה צרישא ואשמועינן בלא הוחזקו יחזיר אפי' שיירות מצויות והכא לאשמעינן דאם הוחזקו נמי יחזיר אם אין השיירות מצויות ואי"ת היכא דהוחזקו אפי"ג דאין השיירות מצויות הכי מהדרי' מנא ידעינן דשל זה הוא וי"ל כגון **דידעי'** דמזה יוסף בן שמעון נפל ולא חיישין שמא זהו של יוסף בן שמעון אחר דאין לחוש שגם אחר אבד כאן כיון דאין השיירות מצויות ושמעתינן אחי" ^(ד) כר"א דלר"מ כיון דהוחזקו אין יכול לגרש זו אפילו הוא שלו כיון דאין מוכיח מתוכו דפירשתי לעיל (דף קד: ד"ה צעדי):

בבי דינא דרב הונא, פירש בקונטרס שהובא שם לקיימו ב"ד והשתא פשיט שפיר מכל מעשה ב"ד דלא חיישין שמא של אחר הוא אבל בפני השליח כדלמר בהשולח (לקמן ג.) ואי במקיים איירי אפי' לא ידעי' ממי נפל יחזיר לאשה כדלמרינן דלזה לא מקיים שטריה אבל בפי"ק דב"מ (דף כ. ד"ה דלשתכח) פירש בקונטרס שמד השליח נפל ופירש שם נמי גבי הא דפשיט ממעשה ב"ד דמקיים היה וקשה דאם יש לחוש לגמלך כשנפל מיד השליח מה מועיל מה שהיה מקיים' דלא ניוחש לגמלך הא ממה נפשך לא הגיע ליד האשה ועוד דאין רגילות שהצול יקיים את הגט כדפירש כאן בקונטרס וכדלמר בספ"ק דבבא מציעא (דף כ:): דלזה לא מקיים שטריה: **חיישינן לשני שוירי**, הא דלא נקט חיישין לשני יוסף בן שמעון בעיר אחת שמא ידוע היה להם בדלכותא שוירי לא היה כי אם אחד ^(א): **כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר**, ואי"ת מהך משנה תקשי לר' זירא דלמר בסמון לחד לישנא דהיכא דשיירות מצויות חיישין אנ"פ דלא הונא דהכא ולכא"י דחיש לתרי יחסך בפרק האשה שהלכה (יבמות דף קטו): ואומר ר"י דמוקמינן לה דלישתכח חזן לב"ד שיש השיירות מצויות שם והכי אימא דהדיא בפי"ק דב"מ (דף יח:): ורבי זירא מי קטוי כל מעשה ב"ד שנמצאו ב"ד כל מעשה ב"ד יחזיר קתני ולעולם דלשתכח אנכא: **אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה**, ואינה נאמנת לומר גירשתי ^(א) דכיון דאיכא גט דמסייע לה מעיזה ומעזה:

כל הגט פרק שלישי גיטין

כו.

הא אמר תנו נותנים (כו') ואפי"ו לזמן מרובה, תימה מנא ליה למידק הא אמר תנו נותנין דלמא אפילו אמר תנו אין נותנין משום דחיישין דאין זה הגט שנכתב לו אלא נפל מאחר ששמו כשמו ^(א) והכי פירושו נמלך עליהו ועדיין לא נתנו הא אי לא הוה חיישין לגמלך ^(ב) היו מחזירים לה את הגט אפי' אינו שלה כיון דלינה צריכה אלא לראיה ואורי' דייק מדקתני וגמלך ולא קתני שאני אומר כתובין היו ולא נתנן משמע דגמלך וחזר זו ואינו רוצה לגרשה עוד אבל אם היה רוצה היה מגרשה בגט זה ולא חיישין שמא מאחר נפל ובהדיא גרסינן בפ"ק דב"מ (דף יח.) בכל הספרים טעמא דגמלך כו' ואי"ת ומנא ליה אפילו לזמן מרובה דלמא לאלתר דוקא כדפריך ר' זירא לקמן ור' זירא נמי אמאי פשטו לו מצרייתא דיחזיר לאשה אפי' לזמן מרובה טפי ממתני' ואומר ר"י דייק מדאינטריך וגמלך לאשמועינן דאם אמר תנו נותנין ולא חיישין לגט אחר היינו אפילו לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא דאין חוששין לגט אחר ור' זירא כבר דהא דקתני וגמלך אורחא דמילתא נקט דלפי שנמלך לא נתנו ולא לדקדק הא אמר תנו נותנין אבל מצרייתא דייק שפיר דיחזיר אפי' לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא ועוד אורי' דייק אפי' לזמן מרובה דמשמע ליה דומיא דשטרי חליצה ומילונין (סג דף כ.) דמיידי לזמן מרובה דעל כרחק התם לא אינטריך לאשמועינן דיחזיר אלא כשאני ידוע אם חללה או מיאנה דידועו שחללה אם מיאנה פשיטא דיחזיר אפי' אינו שלה כיון דאין צריכה אלא לראיה וכיון דבאינו ידוע מיירי עי" מה שנמנא לאלתר לא ידוע שנכתב לה שטר חליצה מעולם ור' זירא לא מוקי לה דומיא דסיפא ומצרייתא דייק שפיר דלפי' לזמן מרובה דבזמן שהצול מודה דמשעת דמודה שממנה נפל וכבר גירשה זו ואי לאלתר דוקא א"כ ראינו גט צידה דבלא ראינו גט צידה אין נפקותא במה שנמנא לאלתר כדפירשנו וכיון שראינו צידה פשיטא דיחזיר אפילו אינו שלה ^(א) ואפי' אין הצעל מודה אלא ודאי בשלא ראינו הגט צידה וא"כ אפי' לזמן מרובה: **הא אמר תנו נותנין**, ואי"ת ואמאי לא פריך אהך מתני' ליוחש שמא כתב לימן בניסן כו' כדפריך אצרייתא דלקמן בפ"ק דב"מ (דף יח.) ואורי' דהא אמר תנו נותנין משמע שגא עכשיו לגרשה בגט או לפיכך ליכא למיחש מידי כדפירשתי לעיל ^(ב) דבכל גיטין שאין נותנין ביום הכתיבה קלא אי"ת להו ומסקי לקוחות אדעתייהו שפיר לומר לאשה אייתי ראיה אימת מטא גיטא לידך אבל צצרייתא דקתני בזמן שהצעל מודה ^(א) וזירא

לאשמועינן דיחזיר למ"ד דיש לבצעל פירות עד שעת נתינה דלא חיישין לשמא כתב בניסן כו' וי"ל דנמנאל לאלתר לא שייך לאקשויי הכי דלמלא ביום שנכתב איירי אבל אי איירי לזמן מרובה אפי"ג דכשתעבור שיירא ותשרה קרוי זמן מרובה מ"מ זמן מרובה משמע בכל ענין לא שגא בלכותו יוס' לא שגא אחר כמה ימים וכי פריך לקמן אתר' ירמיה מאי למימרא הוה מני לשנויי דלא חיישין לשמא כתב בניסן כו' אלא דעדיפא משני אפילו למלא דלמר אין לבצעל פירות משעת חתימה: **באן במקום שאין השיירות מצויות**, ואי"ת ואמאי לא משני איפכא אידי ואידי במקום שהשיירות מצויות כאן שהוחזקו וכאן של הוחזקו והוה ניחא דהוה מוקמינן ההיא דמנא גיטי נשים בשיירות מצויות דומיא ^(א) דמעשה ב"ד דאיירי בשהשיירות מצויות ולא הוחזקו דכמוכח בסמון ^(ב) וי"ל דההיא עובדא דבסמון ^(ג) הוה צרישא ואשמועינן בלא הוחזקו יחזיר אפי' שיירות מצויות והכא לאשמעינן דאם הוחזקו נמי יחזיר אם אין השיירות מצויות ואי"ת היכא דהוחזקו אפי"ג דאין השיירות מצויות הכי מהדרי' מנא ידעינן דשל זה הוא וי"ל כגון **דידעי'** דמזה יוסף בן שמעון נפל ולא חיישין שמא זהו של יוסף בן שמעון אחר דאין לחוש שגם אחר אבד כאן כיון דאין השיירות מצויות ושמעתינן אחי" ^(ד) כר"א דלר"מ כיון דהוחזקו אין יכול לגרש זו אפילו הוא שלו כיון דאין מוכיח מתוכו דפירשתי לעיל (דף קד: ד"ה צעדי): **בבי דינא דרב הונא**, פירש בקונטרס שהובא שם לקיימו ב"ד והשתא פשיט שפיר מכל מעשה ב"ד דלא חיישין שמא של אחר הוא אבל בפני השליח כדלמר בהשולח (לקמן ג.) ואי במקיים איירי אפי' לא ידעי' ממי נפל יחזיר לאשה כדלמרינן דלזה לא מקיים שטריה אבל בפי"ק דב"מ (דף כ. ד"ה דלשתכח) פירש בקונטרס שמד השליח נפל ופירש שם נמי גבי הא דפשיט ממעשה ב"ד דמקיים היה וקשה דאם יש לחוש לגמלך כשנפל מיד השליח מה מועיל מה שהיה מקיים' דלא ניוחש לגמלך הא ממה נפשך לא הגיע ליד האשה ועוד דאין רגילות שהצול יקיים את הגט כדפירש כאן בקונטרס וכדלמר בספ"ק דבבא מציעא (דף כ:): דלזה לא מקיים שטריה: **חיישינן לשני שוירי**, הא דלא נקט חיישין לשני יוסף בן שמעון בעיר אחת שמא ידוע היה להם בדלכותא שוירי לא היה כי אם אחד ^(א): **כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר**, ואי"ת מהך משנה תקשי לר' זירא דלמר בסמון לחד לישנא דהיכא דשיירות מצויות חיישין אנ"פ דלא הונא דהכא ולכא"י דחיש לתרי יחסך בפרק האשה שהלכה (יבמות דף קטו): ואומר ר"י דמוקמינן לה דלישתכח חזן לב"ד שיש השיירות מצויות שם והכי אימא דהדיא בפי"ק דב"מ (דף יח:): ורבי זירא מי קטוי כל מעשה ב"ד שנמצאו ב"ד כל מעשה ב"ד יחזיר קתני ולעולם דלשתכח אנכא: **אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה**, ואינה נאמנת לומר גירשתי ^(א) דכיון דאיכא גט דמסייע לה מעיזה ומעזה:

בזמן

עין משפט ונר מצוה

יא א ב מיי' פ"ג מהל' גירושין הלכה ט סמג
עשין נ טושיע אהי"ע סי' קלב סעיף ד:
ג [טושיע חו"מ סימן סה סעי' יד]:
ב ד מיי' פ"ח מהלכות אגדה הל' יג סמג
עשין עד טושיע חו"מ סימן סה סעיף יב:
כא ה מיי' שם הל' ו סמג
שם טושיע אה"ע סימן קנב:

גליון הש"ס

גב' וא"ל ד"ה לרבה, יבמות דף קא ע"ב: **ש**ם נפק דק ואשבת, עי' מו"ט פ"ב דלכות מ"ט ד"ה לא:

מוסף רש"י

דייתיקי, לזאת שביט מעט ולשון דייחיקי דא מיקרי זאת מיקוס, דבמי שביט מעט ככתובין ומתקורין דמי (ב"מ ג.), ושבוירין, פירשן שטר דהא דקתני וגמלך אורחא דמילתא נקט דלפי שנמלך לא נתנו ולא לדקדק הא אמר תנו נותנין אבל מצרייתא דייק שפיר דיחזיר אפי' לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא ועוד אורי' דייק אפי' לזמן מרובה דמשמע ליה דומיא דשטרי חליצה ומילונין (סג דף כ.) דמיידי לזמן מרובה דעל כרחק התם לא אינטריך לאשמועינן דיחזיר אלא כשאני ידוע אם חללה או מיאנה דידועו שחללה אם מיאנה פשיטא דיחזיר אפי' אינו שלה כיון דאין צריכה אלא לראיה וכיון דבאינו ידוע מיירי עי" מה שנמנא לאלתר לא ידוע שנמנא לה שטר חליצה מעולם ור' זירא לא מוקי לה דומיא דסיפא ומצרייתא דייק שפיר דלפי' לזמן מרובה דבזמן שהצול מודה דמשעת דמודה שממנה נפל וכבר גירשה זו ואי לאלתר דוקא א"כ ראינו גט צידה דבלא ראינו גט צידה אין נפקותא במה שנמנא לאלתר כדפירשנו וכיון שראינו צידה פשיטא דיחזיר אפילו אינו שלה ^(א) ואפי' אין הצעל מודה אלא ודאי בשלא ראינו הגט צידה וא"כ אפי' לזמן מרובה: **הא אמר תנו נותנין**, ואי"ת ואמאי לא פריך אהך מתני' ליוחש שמא כתב לימן בניסן כו' כדפריך אצרייתא דלקמן בפ"ק דב"מ (דף יח.) ואורי' דהא אמר תנו נותנין משמע שגא עכשיו לגרשה בגט או לפיכך ליכא למיחש מידי כדפירשתי לעיל ^(ב) דבכל גיטין שאין נותנין ביום הכתיבה קלא אי"ת להו ומסקי לקוחות אדעתייהו שפיר לומר לאשה אייתי ראיה אימת מטא גיטא לידך אבל צצרייתא דקתני בזמן שהצעל מודה ^(א) וזירא

מוסף תוספות

א, ונמצא מגרשה בגט של חברו, מוס' ה"ל"ש, **ב**, לבתחילה מלגרשה וגרשה, מוס' ב"מ ית, ד"ה הא אמר, **ג**, [ד]ניתן לה לראיה, מוס' ב"מ ית, ד"ה הא, **ד**, יחזיר לאשה, מוס' ה"ל"ש, **ה**, בחוסי' ה"א"ש כתוב: משמע שבהוראתו שומרה שנפל מידה מחזירים לה, **ו**, דסיפא, מוס' ב"מ דף יח, ד"ה והוא שהוחזק, **ז**, בעובדא דרב הונא, מוס' ה"ל"ש, **ח**, דשני שוירי, מוס' ה"ל"ש, **ט**, בערי מסירה, מוס' ה"ל"ש, **י**, לחושבו כמעשה ב"ד, מוס' ה"ל"ש, **יא**, וחישינן שמא בשוירי אחרת יש יוסף ב"ש אחר, מוס' ה"ל"ש, **יב**, [כד]יק"ל דהאשה שאמרה לבעלה גרשתי נאמנא, דחזקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה, ר"ן.